

20 Μαΐου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ CODAL SYNTO LIMITED,
ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΟΘΕΙ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΟΥΝ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ
ΔΙΑΤΑΓΜΑ CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 20/4/92 ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ
ΑΡ. 6213/91

(Αίτηση Αρ. 65/92).

*Προνομιακά Διατάγματα — Αίτηση για παραχώρηση άδειας για κατα-
χώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος certiorari εναντίον από-
φασης Επαρχιακού Δικαστηρίου με την οποία κρίθηκε ότι η αιτή-
τρια δεν εδικαιούτο να ακουσθεί από το Επαρχιακό Δικαστήριο σε
αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος διότι η ένσταση που
είχε καταχωρήσει ήταν εξυπαρχής άκυρη — Κρίθηκε ότι δεν συνέ-
τρεχαν οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την χορήγηση της άδειας.*

Η αιτήτρια ήταν εναγόμενη στην αγωγή με αριθμό 6213/91 στο
Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, στην οποία οι Ενάγοντες εξα-
σφάλισαν με μονομερή αίτηση προσωρινό διάταγμα. Κατά την
ημερομηνία που αυτό είχε καθορισθεί επιστρεπτικό, η αιτήτρια εδή-
λωσε ότι ενίστατο και καταχώρησε σχετική ένσταση. Κατά την
ακρόαση της αίτησης υπήρξε εισήγηση ενώπιον του Επαρχιακού
Δικαστηρίου ότι η ένσταση της αιτήτριας ήταν στην ουσία ανύπαρ-
κτη λόγω ουσιαδους παράβασης των κανόνων πολιτικής δικονο-
μίας, δηλαδή, μη αναφορά στην ένσταση των προνοιών των Θε-
σμών Πολιτικής Δικονομίας στους οποίους η ένσταση αυτή
εβασίζετο. Το Επαρχιακό Δικαστήριο, αφού άκουσε και τις δύο
πλευρές πάνω στο θέμα, εδέχθη την πιο πάνω εισήγηση και έκαμε
το προσωρινό διάταγμα οριστικό. Η αιτήτρια υπέβαλε αίτηση για
χορήγηση άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος
certiorari για ακύρωση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστη-
ρίου για τον λόγο, μεταξύ άλλων, ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο
είχε στερήσει την αιτήτρια του δικαιώματός της να ακουσθεί στην
εν λόγω αίτηση.

Αποφασίσθηκε ότι:

Για να χορηγηθεί άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση
προνομιακού διατάγματος πρέπει ο αιτητής να καταδείξει ότι έχει
εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή υπάρχει συζητήσιμο θέμα και επιπλέ-
ον στις περιπτώσεις όπου υπάρχει άλλο ένδικο μέσο και ιδιαίτερα
διαδικασία έφεσης, πρέπει να καταδειχθεί ότι υπάρχουν εξαιρετι-

κές περιστάσεις. Αυτό δεν συνέβαινε στην παρούσα περίπτωση και γι' αυτό η αίτηση απορρίφθηκε.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 5 *Attorney General of the Republic v. Christou (1962) CLR 129*
Papadopoulos (Ex Parte) (1968) 1 CLR 496
Re Panaretou (1972) 1 CLR 165
Re Kakos (1985) 1 CLR 250
Ανθίμου, (1991) 1 Α.Α.Δ. 41.

10 Αίτηση.

- 15 Αίτηση με την οποία οι αιτητές ζητούν άδεια του Δικαστηρίου για να καταχωρήσουν αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari για παραμερισμό και ακύρωση της Διαταγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, ημερομηνίας 20/4/92, με την οποία έγινε απόλυτο το προσωρινό διάταγμα που είχε εκδοθεί στις 6/12/91 στην αγωγή 6213/91.

Γλ. Ταλιάνος, για τους αιτητές.

- 20 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την αίτηση αυτή, οι αιτητές ζητούν άδεια του Δικαστηρίου για να καταχωρήσουν αίτηση για έκδοση εντάλματος Certiorari για παραμερισμό και ακύρωση της Διαταγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, ημερομηνίας 20/4/92, με την οποία έγινε απόλυτο το προσωρινό διάταγμα που είχε εκδοθεί στις 6/12/91 στην Αγωγή 6213/91.

- 25 Τα γεγονότα πάνω στα οποία βασίζεται η αίτηση αναφέρονται στην ένορκο δήλωση της δικηγόρου Στάλως Τσιβτανίδου, η οποία συνεργάζεται με το Γλαύκο Ταλιάνο, δικηγόρο των αιτητών και σε συντομία είναι τα εξής:

- 30 Στις 6/12/91 οι ενάγοντες καταχώρησαν αγωγή υπ' αριθμό 6213/91 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, εναντίον των εναγομένων οι οποίοι είναι αιτητές στην παρούσα αίτηση. Το κλητήριο είχε επιδοθεί στους αιτητές

στις 17/1/92 μαζί με προσωρινό διάταγμα που είχε εκδοθεί από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού σε μονομερή αίτηση στις 6/12/91. Στις 20/1/92 οι αιτητές παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο για να ενστούν στο προσωρινό διάταγμα και το Δικαστήριο έδωσε οδηγίες στους αιτητές να καταχωρήσουν γραπτή ένσταση την οποία καταχώρησαν στο Δικαστήριο στις 14/2/92. Η ακρόαση της αίτησης ορίστηκε στις 16/3/92. Κατά την έναρξη της ακρόασης, ο δικηγόρος των εναγόντων, υπέβαλε ότι οι αιτητές δεν είχαν δικαίωμα να παρουσιαστούν και ενστούν στο προσωρινό διάταγμα και το Δικαστήριο με απόφασή του στις 20/4/92 δέχθηκε την ένσταση των εναγόντων και έκανε το προσωρινό διάταγμα απόλυτο.

Είναι η θέση των αιτητών ότι το Δικαστήριο τους στέρησε από το δικαίωμα τους να ακουστούν ως προς το κατά πόσο το προσωρινό διάταγμα θα ακυρωνόταν ή όχι.

Στο παρών στάδιο, το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην ουσία της αιτήσεως. Είναι ικανοποιητικό για την παραχώρηση άδειας για καταχώρηση αιτήσεως για έκδοση εντάλματος *Certiorari*, να φαίνεται στην αίτηση και στις ενόρκους δηλώσεις που την υποστηρίζουν και γενικά το υλικό των πρακτικών που τη συνοδεύει, πως υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση για συζήτηση ώστε να δοθεί άδεια (Βλέπε *Attorney General of the Republic v. Panayiotis Christou* (1962) CLR 129, στις σελίδες 133 και 134, *Costas Papadopoulos (Ex Parte)* (1968) 1 CLR 496, *In Re Nina Panaretou* (1972) 1 CLR 165 και *In Re Kakos* (1985) 1 CLR 250).

Οι λόγοι για τους οποίους εκδίδονται εντάλματα της φύσεως *Certiorari* για ακύρωση απόφασης κατώτερου Δικαστηρίου, περιλαμβάνουν υπέρβαση ή έλλειψη εξουσίας, έκδηλη παρανομία (*error of law on the face of the record*), προκατάληψη ή συμφέρον από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, δόλο ή ψευδορκία στη λήψη της απόφασης και παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης.

Και αν ακόμα ο αιτητής ικανοποίησε το Δικαστήριο ότι

5 υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση, αυτό δεν είναι αρκετό από μόνο του για να δοθεί η αναγκαία άδεια. Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο, και/ή διαδικασία έφεσης; τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, παραχωρεί άδεια (Βλέπε Γεώργιος Ανθίμου, (1991) 1 Α.Α.Δ. 41.

10 Στην προκειμένη περίπτωση, τα γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας στις 16/3/92, ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, εμφανίζονται στην ενδιάμεση απόφαση με ημερομηνία 20/4/92. Ο δικηγόρος των εναγόντων εισηγήθηκε στο κατώτερο Δικαστήριο, ότι δεν είχε ενώπιον του οποιαδήποτε νομό-
15 τυπη ένσταση, βάσει της οποίας οι εναγόμενοι-αιτητές στην αίτηση μπορούσαν να στηριχτούν και να ακουστούν κατά την ακρόαση. Από τη στιγμή που η ούτω καλούμενη ένσταση όπως φαίνεται και από το φάκελο του Δικαστη-
ρίου, δεν αναφέρει σε ποιά Διάταξη των Κανόνων περί Πολιτικής Δικονομίας στηρίζεται και από τη στιγμή που η
20 φρασεολογία της είναι τέτοια, το Δικαστήριο θα πρέπει να θεωρήσει ότι δεν έχει ενώπιον του οποιαδήποτε ένσταση και αξίωσε όπως το προσωρινό διάταγμα που εκδόθηκε στην αίτηση ημερομηνίας 6/12/91 καταστεί απόλυτο. Στη συνέχεια, το πρωτόδικο Δικαστήριο άκουσε το δικηγόρο των αιτητών επί του σημείου τούτου και για τους λόγους
25 που αναφέρει στην ενδιάμεση απόφασή του, δέχθηκε ως ορθή την εισήγηση του δικηγόρου των εναγόντων και έκανε το προσωρινό διάταγμα απόλυτο.

30 Είναι έκδηλο από το περιεχόμενο της ενδιάμεσης απόφασης, ότι το Δικαστήριο είχε ακούσει το δικηγόρο των αιτητών επί του σημείου που εγέρθηκε από το δικηγόρο των εναγόντων, προτού εκδόσει την απόφασή του.

35 Καταλήγω ότι δεν τεκμηριώνονται λόγοι που να δικαιολογούν την παροχή άδειας στους αιτητές, να αποταθούν για την παροχή των αιτιουμένων θεραπειών. Συνεπώς η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.